

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150427936/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

naar I var her, kom I over til Vore! *Ide* skal lade Ees'en staae, og faae Kjødelen over, at I kan faae en Skaal Kaffe. Før har I ikke forsmaaet den, I er vel ikke blevet storagtig paa Reisen? Kaffevikken* er god, den er fra Holmsland og smager bedre, end Kjøbmandens Bønner.« Hundene snærrede endnu af *Otto*. »Kan I dumme Dyr, som have Øine i Hovedet at see med, ikke kjende Oberstens *Otto*?« udrød hun og uddeelte et Par vældige Dask over deres Sider.

Ottos Ankomst bragte stor Bevægelse i den lille Huusholdning; velkommen var han, det kunde man see paa hvert Ansigt.

»Ja.« sagde Fa'ermo'eren, »nu er han blevet meget visere der i Staden! kan skrive en Almanak, om det skulde være! han har vel faaet en Kjæreste derovre? Eller skal han have en fra *Lemvig*? For Kjøbstedfolk maa hun vel være! Ja, jeg har da kjendt ham, fra han var en lille Grumsling; paa Muren derude lavede han jo af Sildehoveder den gloende Satan, som han staaer og gaer. Vor lille Griis puttede han i Aalevognen mellem Fjerdingerne. Vi søgte en heel Dag om Grisen, og saa gjorde den Reise til Holstebro. Jo han var et vildt Spektakel! siden, da han fik den megen Læsning, blev han mere sørgmodig. Ja, ja! de sidste Aar har Bogen taget paa ham!«

»Mangen god Gang stak han i Søen med min Mand!« udrød den ene af Svigerdøtrene. »En Nat blev han derude med; hvor da den franske Jomfru paa Gaarden blev forskrækket!«

»Han var aldrig storagtig!« sagde Fa'ermo'eren, »han gnavede sin tørre Fisk til den ferske Fisk og drak en Kop Valle med lidt Vand, skjøndt han var bedre vant til Huse.«

Nu blev Kaffeën sat frem og skjænket i store Leerspølkummer. *Otto* maatte fortære sin Deel.

»Husker han,« spurgte Fa'ermo'eren, »hvor gjerne han til Kaffeën gnavede en tør Flynder, naar vi ingen Kavring** havde? Men idag have vi Hvedebrød, friskt og godt; det kom igaar fra *Lemvig*.«

Brændeviinsglasset, hvis Fod var af Træ og malet rød, sættes for *Otto*. De havde under Sengen et Anker Brændeviin, »en lille Pind«, som her Strandingods kaldes***.

* *Astragalus balticus*, benyttes som Kaffesurrogat, og dyrkes især paa Klitterne vesten for Holmsland. Først skalles den i Bælgene, pilles derpaa ud, tørres og brændes lidt.

** En Tvebak.

*** Hvad der saaledes fiskes ude paa Havet, eller findes drevet op paa Kysten, faer Navn af sin Pind; det skjules for Strandfogederne i Sandet og skaffes siden hjem.